

- „Vegyétek eszetekbe a mező liliomait, - mondotta Jézus - 'mimódon növekednek'. A sötét, hideg földből vagy a folyók medrének iszapjából bújnak elő, bimbóznak és illatoznak.” (G.H.B. 99,2.)

6. Ezzel kapcsolatosan felvetődik még az a kérdés is, hogy mit kell érteni ez alatt a mag alatt, a Biblia milyen vonatkozásban tud segíteni abban, hogy ezt az isteni magot azonosítani tudjuk?

- Már az Édenben elmondott ősevangéliumban is említés történik egy „mag”-ról, aki által szabadulást nyerhet az emberi család a bűn hatalmából. **1Móz. 3,15.**
 - Az asszonynak ez a magva az eljövendő Megváltóra utal, aki Ábrahám vér-vonalán keresztül fog megszületni. **1Móz. 22,18.**
- János apostol pedig úgy beszél Róla, hogy nekünk be kell fogadnunk Őt a szívünkbe ahhoz, hogy Isten fiai lehessünk. **Jn. 1,12.**
 - A befogadás által történik meg bennünk az isteni magból való születésünk.
 - Ettől kezdve Isten a bennünk megszületett új emberrel azonosít, ezért mondja Pál, hogy „*élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus*”. **Gal. 2,20.**
- Ez viszont kiváltja Sátán haragját az asszony „*magvából valók*”-kal szemben, és ellenük indítja el hadjáratát. **Jel. 12,17.**
- Jakab apostol szerint ez az isteni mag az írott Igéjé is jelképezi. **Jak. 1,18.**
 - Ennek a magnak, az isteni Igének kell belekerülni a szívünkbe, mint a jó földbe, hogy ott kikelve egy új élet születhessen. **Mk. 4,14; Mt,13,19; Zsid. 4,12.**

7. Hogyan foglalható össze az újjászületésünkre vonatkozó isteni kinyilatkoztatás?

- Az újjászületéskor nem én születek újjá teljes mivoltomban, hanem csak egy új élet születik meg a belső lényemben, Isten teremtő műveként.
 - Isten ezzel a belső új-emberünkkel azonosít bennünket, ezért nem tulajdonítja nekünk azokat a cselekedeteket, amelyek csak az ó-emberünk nyomására lettek elkövetve, de akarati szinten nem azonosultunk vele.
 - Az új-ember akarati döntése sohasem egyezik meg a bűnnel, ezért az elkövetett bűnök sem tulajdonítható neki.
- Mivel az Istentől született belső lényünk sohasem járul hozzá a bűnhöz, mert Istentől való, ezért mondja János, hogy az újjászületett ember sohasem vétkezik, azt még érinteni sem tudja a gonosz.
- Ez az állapot viszont csak akkor tartható fenn, ha megfelelő táplálékról gondoskodunk a belső új-emberünk fejlődéséhez és növekedéséhez.

8. Ezekkel a gondolatokkal összefüggésben milyen gyakorlatias tanulságot von le, és ajánl megtanulásra nekünk Pál apostol?

- Azt írja: „*azért mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint*”. **2Kor. 5,16/a.**
- Komoly tanító lecke ez számunkra, - meg kell tanulnunk úgy látni és elfogadni egymást nekünk is, ahogyan Isten teszi ezt mivelünk.

AZ ISTEN LELKÉTŐL ÚJJÁSZÜLETETT EMBER

I. A Biblia szerinti újjászületés

1. Az újjászületésnek az a képe, amit Jézus használt a Nikodémussal való beszélgetése közben, ismert vagy ismeretlen fogalom volt abban a korban Isten népe között?

- Az Ószövetségi időkben is ismert fogalom volt, csak nem töltötték fel azzal a lelki tartalommal, mint ahogy megtalálható ez az Újszövetség tanítási rendszerében.
 - Az Ószövetség gyakran alkalmazza az újjászületés tényét, hol a népre vonatkoztatva, pl. az Egyiptomból való kiszabadítással összefüggésben, hol az egyes embereknek az Istennel való új állapotára alkalmazva.
 - „*Így szólt az Úr: Elsőszülött fiam az Izráel.*” **2Móz. 4,22.**
 - „*Nem atyád-é ő, aki teremtett? Ő alkotott és erősített meg... A Kősziklát, aki szült téged, elfeledted; megfeledkeztél Istenről, aki nemzett téged.*” **5Móz. 32,6; 18.**
 - „*És adok néktek új szívet, és új lelket adok belétek, és elveszem a kőszívet testetekből, és adok néktek hússzívet. És az én lelkemet adom belétek...*” **Ezék. 36,26-27.**
 - A pogányból zsidó hitre áttérteket prozelitáknak nevezték, akiknek az áttérésüket, az általunk újjászületés szimbólumaként ismert „bemerítkezéssel” kellett egybekötni. (Keresztény bibliai lexikon)
 - A keresztény gondolkodásban viszont nagyon fontos helyet foglal el az újjászületéssel kapcsolatos tanítás.
- 2. Mit érthetünk meg Jézus szavaiból, milyen módon kell megtörténni a hitre jutott ember életében az újjászületésnek?
 - Jézus szerint kétféle módon kell az újjászületésnek megtörténni az emberek életében: „*vízről és Lélektől*”. **Jn 3,1-8; Tit. 3,5.**
 - Jézus ezzel a kijelentésével nem a sorrendiséget határozta meg, hanem csak az ember szükségletéről beszélt.
 - A ember érdekében mindkét módon meg kell történni az újjászületésnek.
 - Az újjászületésnek ez a folyamata törvényszerűségeiben teljesen olyan, mint a testi megszületés folyamata.
 - Először a Lélektől való fogantatásnak kell megtörténni a szív mélyén láthatatlanul, hogy azután a mindenki számára látható megszületés is megtörténheszen a víz által.
 - Ez a kétféle születés tekinthető úgy, hogy a Szentlélek kezdi el bennem az újjászületést, és nekem kell befejeznem a keresztség által a vízben.

- Az újjászületés eseményét tekinthetjük és értelmezhetjük más megvilágításban is.
 - Az új élet megteremtésének első kezdeményezését ebben a változatban is a Szentlélek kezdi el az emberben.
 - A „*vízről*” való születés viszont már nem a keresztségre vonatkozik, hanem az „*élő vízre*”, az Isten Igéjére, ami által az új élet növekedni és fejlődni képes. **Jn. 4,10-11; 7,38; Jel. 22,17.**

3. Az újjászületésnek az a formája, amiről Jézus beszélt, végbe mehet-e csupán emberi elhatározás és erőfeszítés által?

- Ez nem történhet meg, hiszen mi, a bűn világában élő emberek, a saját erőnkől semmire sem vagyunk képesek. **Jn. 15,5.**
- Az újjászületett emberről egy nagyon különös dolgot állít a Biblia.
 - „*Valakik pedig befogadák Őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek; azoknak, akik az Ő nevében hisznek; Akik nem vérből, sem a testnek akarataiból, sem a férfinak indulatjából, hanem Istentől születtek.*” **Jn. 1,12-13.**
- E szerint ez a Lélektől való újjászületés bizonyos vonatkozásban hasonlít ahhoz, mint amikor a Megváltó testet öltött és megszületett.
- A mennyei küldött azt mondta Máriának, Jézus anyjának: „*A Szentlélek száll te-reád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged, azért ami születik is szentnek hívatik; Isten Fiának*”. **Lk. 1,35.**
- Ugyanennek a folyamatnak kell végbemenni bennünk is az újjászületéshez.

4. A Biblia szerint milyen folyamat indul meg bennünk az újjászületésünk alkalmával, és mi az Istentől rendelt célja ennek a folyamatnak?

- Isten azt szeretné, hogy Jézushoz, az Ő Fiához hasonló élet bontakozzon és formálódjon ki bennünk, „*hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy ő legyen elsőszülött sok atyafi között*”. **Róm. 8,29.**
- Ezért egy kis átfogalmazással a mi lelki születésünkkel, azaz újjászületésünkkel kapcsolatban is elmondható az, amit az angyal mondott Máriának.
 - A Szentlélek száll reánk, a Magasságosnak ereje árnyékoz meg bennünket is akkor, amikor ez az esemény történik velünk és bennünk, aminek eredményeként az újjászületésünk csodája valósul meg.
- Ami pedig ennek eredményeként megszületik bennünk akkor, az szintén szentnek hívatik, és ugyanúgy Isten fiának van tekintve.
 - Többek között ezért is nevezi a Biblia az újjászületett embereket Isten szentjeinek és Isten fiainak. **Eféz. 1,1; Róm. 8,15-16.**
- Jézus ebben példánk lett, mint Megváltónk, testté lételekor Ő is újjá született.
 - Az Ő újjászületése viszont a különbséggel történt meg, hogy Neki testté kellett lennie értünk, hogy mi pedig lelkivé alakulhassunk át. **Jn. 1,14;**

- Ha ugyanis az akaratom már nincs benne a bűn cselekvésében, mert „*nem azt teszem, amit akarok*”, akkor Isten nem tulajdonítja nekem ha mégis vétkezek, nem azonosít velem.
 - Isten mindig az általa „*igazságban és valóságos szentségben*” teremtett, új belső emberrel azonosít bennünket, ami viszont sohasem vétkezik.
- Mindezekből azt a következtetést lehet levonni, hogy nem annyira a bűnnek tekintett cselekményünk képezi a problémánkat, hanem sokkal inkább az a bűnünk, amit nem tettünk meg.
 - Amit tettünk, csak azért következett be, mert elmulasztottuk a Jézussal való élő kapcsolatunk ápolását és megtartását.
 - Mivel pedig Jézus nélkül semmit sem tudunk tenni, ezért törvényszerűen a még meglévő ő-emberünk került felülre bennünk a cselekményünk idején.

4. Milyen bátorítást kapnak EGW írásából azok, akiket Sátán azokkal a bűnökkel szeretne elcsüggeszteni, amiket már az újjászületésük után követtek el?

- „*Vannak, akik noha érezték már Krisztus megbocsátó szeretetét, és őszintén Isten gyermekei kívánnak lenni, de ismerik jellemük fogyatékoságát és életük bűnös voltát, mégis kételkednek abban, hogy valóban megújította-e szívüket a Szentlélek. Ezeknek szeretném odakiáltani: 'Ne ingadozzatok, ne essetek kétségbe! Gyakran kell még térdre borulnunk, gyakran fogunk még Krisztus lábainál bűneink és fogyatkozásaink felett sírni, mindazonáltal nem szabad elcsüggednünk. Sőt, még ha Sátán földre teper is bennünket, Isten akkor se taszít és feled el minket. Nem! - hiszen Krisztus az Isten jobbán ül és képvisel bennünket!'*...

„*Minél bensőbb érintkezésbe lépünk Jézussal, annál nyilvánvalóbb lesz saját bűnös voltunk: látásunk megtisztul, felismerjük fogyatkozásainkat, az Ő tökéletes jellemének éles ellentétéként. Ez a legfőbb bizonyítéka annak, hogy Sátán csalásai elvesztették erejüket és felébredt bennünk Isten Lelkének éltető ereje.*” (Jéz. Vez. út: 43-44.)

5. Mindezek után még az a kérdés szorul tisztázásra, hogy miként lehetséges az, hogy az Istentől született ember nem vétkezik?

- János apostol azzal magyarázza ezt a helyzetet, hogy azért nem vétkezik, „*mert benne marad annak magvamivelhogy Istentől született*”. **1Jn. 3,9.**
- Ez az isteni mag romolhatatlan, a bűn nem tud ártani neki, nem tudja úgy megromtani, hogy bünt kövessen el, mivelhogy az Istenből való. **1Jn. 1,13, 1Pét. 1,23/a.**
 - Mert minden mag a génjeiben hordozza azokat a törvényszerűségeket, amelyek meghatározzák, hogy mivé válhat és fejlődhet a belőle kikelt növény.
 - Ezért minden mag vagy kifejlődik arra az állapotra, amit génjeiben hordoz, vagy elsorvad és elpusztul, de sohasem lesz belőle más.
- Az isteni magból született új ember sem fog megromlani attól, hogy bennem, a bűnös emberben kezdte meg az új életet, és bennem fejlődik gyümölcstermővé.

- Vagyis az újjászületett embernek még mindig van mitől megtisztulnia.
- Az előzőből következik, - ha valaki azt mondja, hogy nincsen bűn benne, akkor saját magát csalja meg, sőt, még igazság sincsen benne, mondja az apostol. **1Jn. 1,8.**
- Eszerint csak abban az újjászületett emberben él Isten igazsága, aki a Szentlélek világosságában már folyamatosan felismeri azokat a bűneit, amiktől Jézus vére által tisztulást kell nyernie.
- Ezért a Biblia írói egyáltalán nem zárják ki annak lehetőségét, hogy egy ember akkor is vétkezhet, amikor már Isten gyermekeként van számon tartva. **1Jn. 2,1; Préd. 7,20; Péld 20,9.**
- Isten azért mondja el ezeket a kijelentéseit, hogy ilyen esetekben se csüggedjünk el, hiszen van szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus.

2. Ha viszont ez így van, akkor hogyan tehetett János mégis olyan kijelentést, hogy az Istentől született ember nem vétkezik, még a gonosz sem illeti őt?

- Mindenek előtt azt kell tisztán látni, hogy az újjászületés nem a teljes lényemet érintő változás, hiszen az ó-emberem sohasem fog megváltozni, hanem csak folyamatosan elgyengül, és a végén esetleg meghal.
- Ugyanakkor azt is szem előtt kell tartani, hogy az újjászületéssel egy új élet született meg bennem, és ez az új élet az, ami „*Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben*”. **Eféz. 4,24.**
 - Ez pedig azt jelenti, hogy a bennünk megteremtett és megszületett új ember teljesen tökéletes, ami elerőtelenedhet, sőt meg is halhat bennünk, de vétkezni nem fog.
 - Ha mégis bekövetkezik a véték, akkor minden esetben a még bennünk élő ó-emberünk miatt történik, mert erősebb volt a befolyása. **Róm. 7,22-23.**
- Az Istennel való élő közösség függvényében viszont növekedni, fejlődni és megerősödni is képes bennünk az új-ember, miközben az ó-ember pedig napról-napra gyengülni és elerőtelenedni fog. **Eféz. 3,16/b; 2Kor. 4,16/b; Róm. 6,6.**

3. Hogyan tekint Isten erre a bennünk lévő kettősségre, ezzel együtt tekint fiainak bennünket, vagy csak majd akkor, ha már az ó-emberünk meghalt bennünk?

- Pál apostol leveleinek az egyik legbátorítóbb evangéliuma az, amit a rómaiakhoz küldött írásában fogalmaz meg.
 - Eszerint ugyanis az újjászületésen átesett embert Isten minden esetben a benne lévő új emberrel azonosítja mindaddig, amíg az új ember él benne.
- Ezért mondhatta ki Pál a levelében azt, hogy amikor vétkezik, de nem akarta, akkor „*már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn*”. **Róm. 7,17.**
 - „*Ha pedig én azt cselekszem, amit nem akarok, nem én mívelem már azt, hanem a bennem lakozó bűn.*” **Róm. 7,20.**

5. Milyen különös dolgokat él át az ember akkor, amikor az újjászületés folyamatának elindítása érdekében a Szentlélek birtokba veszi?

- Mivel a bűn világában élő embernek megromlott és eltompult a gondolat és érzelmek világa, önmagától az Isten dolgait felfogni és megérteni nem képes, ezért Isten **világosságot gyújt minden emberben** az arra alkalmas pillanatban. **1Kor. 2,14; 2Kor. 4,16/a; Eféz. 1,18/a.**
 - Ebben az isteni világosságban látjuk meg az életünket és a bűnt olyannak, ahogy az Isten látja azt, és ismerjük fel az Isten által kínált életnek az igazi értékét és szépségét.
- Annak érdekében, hogy a felismert bűnökhöz ne akarjunk tovább is ragaszkodni, ezért **ellenséges érzést támaszt bennünk** a bűnnel és a bűn Szerzőjével szemben, így teljesítve be az ősevangéliumban adott ígérését. **1Móz. 3,15.**
 - A Szentléleknek ez a munkája a lelkiismeretünkön keresztül nyilatkozik meg, ami ettől fogva vádol bennünket, amikor a bűnt akarjuk tenni.
- Mivel a bűn és a Sátán rabszolgaságában élő ember nem rendelkezik az Isten országa felé való választás lehetőségével, ezért Isten a megszólításunk pillanatában **viszaadja a szabad akarati választás lehetőségét**. **2Pét. 2,19/b. Róm. 8,7/b.**
 - Az Isten munkálja bennünk azt, hogy újra lehetőségünk legyen a jó választására. **Fil. 2,13; 2Pét. 1,3.**
- A régi életétől szabadulni akaró ember nem maradhat mindig csupán a döntés és az elhatározás szintjén, ezért a meghozott döntés végrehajtásához, a megvalósításhoz is **erőt és hatalmat ad** Isten. **Jn. 1,12; 15,5/b; Zsolt. 51,12.**
 - Csak ezzel az erővel lehetünk képesek megmaradni az Isten melletti döntésünk állapotában, és folyamatosan cselekedni azt, ami kedves Isten előtt.

6. Az újjászületésnek ez a folyamata minden emberben ugyanolyan egységes módon és körülmények között zajlik le, vagy különbözőképpen?

- Éppen úgy nem egységes az újjászületésünk módja és körülménye, miként a földbe vetett magok sem azonos időben és módon kelnek ki, ezért az újjászületésünket is különböző módon éljük meg.
 - Vannak, akik nagyon látványosan élik át, minden részletére aprólékosan vizsgálva tudnak emlékezni.
 - Mások viszont csak azt tudják, hogy megtörtént, de hogy mikor és hogyan, arra nem emlékeznek, mert nem kötődik kiemelkedő eseményhez.

II. Az új ember helyzete és körülménye

1. Hogyan lehet értelmezni és meghatározni az új ember fogalmát?

- Nagyon sokszor egymástól teljesen eltérő módon értelmezik a Bibliát tanulmányozó emberek, és ebből eredően némelyek téves következtetésre jutnak.

- Vannak, akik azt gondolják, hogy az újjászületéskor az ember teljesen újjászületett, mindenestől, ez azonban nem állja meg a teljes Biblia próbáját.
 - Ezt a látásukat esetenként arra a bibliai kijelentésre alapozzák, amit Pál apostol ír a korinthusiaknak.
 - „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, ímé újjá lett minden.” **2Kor. 5,17.**
- Mások viszont úgy értik az újjászületés kérdését és azt teszik hangsúlyossá, hogy az emberben valami új dolog született meg, amely az Istennel való közösség által fejlődni képes bennünk, és így kiteljesedni a teljes lényünkben.
 - Éppen ezért van szükség arra, hogy az újjászületett belső emberünk „*hatalmasan megerősödjön bennünk a Lélek által*”. **Eféz. 3,16/b.**
 - Eközben a régi bűnös természetünk folyamatosan elerőtelenül, annak függvényében, amilyen mértékben az új lelki természetünk erősödik. **Róm. 6,6.**
 - Mindez persze attól függ, hogy melyiket tápláljuk, az ő emberünket, vagy az új emberünket?
- Megint mások inkább azt hangsúlyozzák, hogy akik „*Krisztusban vannak*”, azok a Krisztusban való újjászületéssel egy új személyazonosságot nyertek.
 - Vagyis ekkor nem a természetünk változott meg teljesen, sajnos az ő-emberünk sem szűnt meg létezni bennünk, hanem Krisztusban lettünk mások teljesen, az Isten előtti helyzetünk és megítéltetésünk változott meg teljesen.
 - Krisztusban megszűntünk Ádám fiai lenni, – Krisztusban Isten fiaivá lettünk, – Benne a „*fiúság lelkét kaptuk*”, ami által Atyánkká lett a világmindenség Istene. **Róm. 8,15-16.**
 - Azért múlt el a régi, és lett újjá minden, mert ettől kezdve Isten fiaivá lettünk.

2. Mivel szemlélteti Pál apostol az újjászületett embernek a sajátos helyzetét?

- Egy ruhaacseréhez hasonlítja Pál azt a folyamatot, ahogyan a régi élet szerinti természetünktől igyekszünk megszabadulni, hogy helyette az Isten által teremtett új ember erősödjön meg és teljesebben ki bennünk.
 - „*Levetkeztétek ama régi élet szerint való ő embert....*” **Eféz. 4,22.**
 - „*Felöltöztétek amaz új embert..... valóságos szentségben.*” **Eféz. 4,24.**
- Ezek az igei gondolatok egyrészt azt jelentik meg, hogy ez a művelet nem az újjászületés előtt történik meg, hanem az újjászületést követő állapotban kell az embernek felvállalnia belőle a maga részét.
 - Ebből következően az újjászületett embert még nem tekinthetjük abszolút értelemben szent lénynek, hiszen vannak még levetkezni való dolgai.
- Másrészt viszont azt is jelenti, hogy az újjászületett emberben még ezt követően is együtt él a két természet, a régi és az újonnan született.

- Ez az együttélés viszont már állandó harcot és küzdelmet jelent.
- Ez a küzdelem azonban nem a másik természet megváltoztatására irányul, hanem a levetkezésére, vagyis a legyőzésére és elpusztítására. **Kol. 3,5; Gal. 5,17.**

3. Pál apostol a rómaiakhoz írott levelében részletezi a két természetnek az együttélését bennünk, szerinte milyen módon él együtt és küzd egymással bennünk a régi és az új természet? Róm. 7,18-25.

- Az újonnan született belső emberünkről azt mondja:
 - Már gyönyörködik az Isten törvényében. **22.**
 - Az új gondolkodásmóddal (elmémmel) már az Isten törvényének szolgál. **25.**
 - Már meg van benne az akarás a jó cselekvésére. **18.**
- A régi természet (ő ember) ellenállása miatt azonban:
 - Még nem mindig tudja azt a jót tenni, amit szeretne. **19.**
 - Még sokszor nem találja meg azt, hogy miként vigye véghez azt a jót, amit pedig gyönyörűségnek talál. **18.**
 - Ezért még sokszor a régi bűnöket cselekszi, pedig már gyűlöli azokat. **23.**

4. Vajon a két természet küzdelmének csak az előbbi változata létezik, vagy működhet ennek a küzdelemnek a fordítottja is?

- Igen, létezik fordított változat is, hiszen a test bűnös cselekedeteit is meg lehet öldökölni az újjászületett lélek készségével és a Szentlélek segítségével. **Róm. 8,13/b.**
 - „*... a mi ő emberünk ő vele megfeszítettett, hogy megerőtelenüljön a bűnnek teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnnek.*” **Róm. 6,6.**
- Ez a nemes küzdelem és átváltozás történik a megszentelődés folyamata alatt.
 - Az újabb és újabb bűnök legyőzésével öljük meg, és tesszük erőtelenné az ő-emberünket.

III. Az Istentől született ember és a bűn

1. János apostol az Istentől született emberről egy nagyon fontos dolgot mond ki, hogyan értelmezhető ez a gyakorlati életünkre alkalmazva?

- „*Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik: hanem aki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt.*” **1Jn. 5,18.**
- Ha ennek a versnek a megállapításait a teljes emberre vonatkoztatjuk, akkor bele bonyolódunk János apostol levelének az üzenetébe.
- János ugyanis többféle módon is cáfolja azt, hogy a teljes emberre kellene vonatkoztatni az Istentől való újjászületéssel kapcsolatban adott kijelentést.
 - Szerinte ugyanis a Jézus világosságában járó, vagyis az újjászületett embernek még meg kell megtisztulnia Jézus vérében minden bűneiből. **1Jn. 1,7.**